

# TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

## ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.  
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.  
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

## Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibiu, str. măcelarilor 45.

## Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.  
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

## INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl.  
rândul cu litere garmond.

## Împărăția lui Dumnezeu.

„Vină împărăția ta!”

VIII.

Când evanghelia pe calea aceasta rezolvă chestia mijloacelor de îndreptare cu privire la viitorul omeniei, centrul de gravitate al intereselor omenești îl pune în lumea spirituală-morală a omului, nu în cea externă, materială.

Nizuințele oamenilor, cari caută să provoace o îndreptare a vieții omenești, trebuie să fie îndreptate deci în mod eminent asupra explicării, însușirii și recunoașterii adevărului, asupra desăvârșirii împărăției lui Dumnezeu, în ei înșiși și în cei-ce le stau de aproape. „Căutați să atingeți întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui”, — ne spune Mântuitorul, asigurându-ne, că atunci toate celelalte ni se vor da nouă și au să ne vină dela sine, fără nici o îndoială.

Nu ne spune evanghelia să atingem numai împărăția lui Dumnezeu, ci să atingem *întâi* împărăția lui Dumnezeu. Grijă pentru împărăția lui Dumnezeu, nizuința de a afla adevărul în lume, să fie lucruri predominante în mintea și inima noastră, dar ele să nu delătore cu desăvârșire îngrijirea pentru trebuințele noastre corporale și pentru lipirile vieții. După învățăturile lui Isus Cristos întrebunțarea bunurilor materiale și gustarea din plăcerile ce ni le ofer nu constituie faptă imorală. Imoralitate e aceea, când toate nizuințele și gândirile noastre le subordina intereselor materiale.

Cu toate că evanghelia ne spune, că omul nu trăiește numai din pâine, tot ea ne învață să ne rugăm așa: „pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi”. Trebuințele corporale ale omului să fie satisfăcute, însă nu în prea mare abundență. Iar plăcerile de prisos, să nu fie prefăcute în trebuințe!

Mâncarea, beutura, locuința, îmbrăcămintea, sunt pentru om lucruri indispensabile, și omul care satisface acestor trebuințe, nu poate fi numit ușuratic. Dar cu totul altcum stă treaba, când necesitățile acestea trec în imbuire. Încă Socrates o spunea, că omul să mănânce ca să trăiască, pe când azi oamenii ar voi să trăiască numai pentruca să mănânce. Mulți nu mai caută în mâncare puterea nutritivă, ci o iritație plăcută a gustului. Această trebuință vine apoi complicată prin o mulțime de acte de desfrânare, cari se prefac în patimă, și atrag în serviciul lor multe puteri spirituale omenești, înzestrând pe om cu o nepăsare animalică față de lipsurile și mizeria deaproapelui.

A mănca fripturi scumpe și a bea vinuri tari și urcate în preț, atunci când te afli încunjurat de flămânzi și de cerșitori, e o apariție tot atât de rușinoasă și de criminală, ca și aceea, când cineva se pune să joace lângă casa cuprinsă de flăcările focului năpraznic, ori inscenează bachanale la capul bol-

navului care se luptă cu moartea. Același lucru se repetă apoi, în ce privește beutura, locuința, îmbrăcămintea omului, și multe altele. După ce omul nu mai e mulțumit cu beutura care stâmpără setea, în neobșința sa a aflat diferite beuturi, bere, vin, licoruri și altele, pe cari nu le bea numai pentruca să-și stâmpere setea. Trebuința a trecut în abundență, și s'a prefăcut în tiran neîmpăcat, căruia de multeori îi cad jertfă cele mai bune forțe spirituale. Toate aceste prisosințe ori destrăbălări (și cele înșirate fac numai o parte mică din ele), când ajung la extrem umplu cu boldurile lor dure și rușinoase sufletul omului, înăbușesc în el tot ce e sfânt și sublim, *il prefac în animal*. De aceea ne învață evanghelia: „Nu vă îngrijiți și nu ziceți, ce vom mânca, ce vom bea, cu ce ne vom îmbrăca, căci la deacestea se gândesc păgânii” (Mateiu 6, 31-32). Va să zică, numai păgânii, adevărați oameni cu inimă dură, cu sentiment moral încă nedezvoltat, pot să se mulțamească cu grija dată exclusiv intereselor materiale, și pot să vadă în ele singurul scop care înghite toate formele mai înalte de viață, la ei încă nedezvoltate! Pentru fiii din împărăția lui Dumnezeu însă, întreaga lume externă, cu toate bunurile ei substanțiale, are să formeze numai mijlocul care duce la scop, la acel scop ce cade în afară de hotărârile lumii externe și stă deasupra ei. N'au să-și întoarcă nici ei ochii dela lume, dar au să se pună deasupra ei. Toate planurile și nădejile lor, toate simpatiile și nizuințele lor să fie îndreptate în prima linie spre împărăția lui Dumnezeu, spre despropărea și întărirea adevărului dumnezeesc pe pământ. Iar ce se atinge de bunurile materiale și plăcerile ieșite din ele, pentru omul care ține la evanghelie existența ori neexistența lor n'are nici o importanță, presupunând, că trebuințele zilnice pentru corp, cari nu sunt multe, nu-i lipsesc.

Treapta de marmoră din templul Ierusalimului, piatra dela fântâna lui Iacob și coliba de pescari de pe malul mării, au fost suficiente pentru propoveduirea bunei solii despre iubire și adevăr între oameni. Milostenia Samariteanului, pocăința vameșului, supunerea muerilor aducătoare de miresme și credința muerii din Cananea n'au fost condiționate de forma și calitatea îmbrăcămintelor. Vorbirile lui Isus Cristos au răsunit totdeauna cu putere cuvârșitoare și au captivat prin frumseța lor morală, fie că au fost rostite la masa bogată și plină de mâncări alese a unui fariseu, ori la modesta nuntă din Cana Galileii, sau la cina sărăcăcioasă luată împreună cu pescarii galileeni. Pe pustietățile arse de razele soarelui, dincolo de Iordan, la malurile verzi ca smaragdul ale mării, în mijlocul mulțimii gălăgioase cu ocaziunea intrării în Ierusalim, sub greutatea crucii când a urcat Calvarul, și chiar și pe Golgota, totdeauna și pretutindenea inima Mântuitorului a fost

deopotrivă plină de iubire nemărginită, de iubirea care toate le iartă omeniei, de supărare pentru împetrirea inimilor omenești, și de convingerea, că o reînnoire a spiritului omeneșc are să vină cu siguranță.

Când evanghelia pune pe om în serviciul scopurilor mai înalte spirituale, voește să-l pună totodată și deasupra împrejurimii sale materiale.

Nu ne învață nici unde să o desprețuim, și întrebunțarea ei nu ne-o atribue ca delict sau crimă. Acela care a preamărit frumseța florilor de pe câmp, care în cele mai grele momente ale durerii sale sufletești s'a retras la umbra codrilor și a olivilor de pe muntele Getsimane, pentruca aici în mijlocul îmbătătorului miros de flori, adumbrit de razele lunii, să se poată da rugăciunii celei mai ferbinți, sigur că nu putea să oprească omeniea dela folosința frumșetilor naturii. El nu condamnă înțeleapta și bine aplicata întrebunțare a bunurilor naturii, căci el însuși, primind cu bună-născărire dela femeia din Vitană mirul de nard cel de mare preț, care putea fi vândut cu mai mult decât treisute de dinari, a zis celor ce făceau imputare femeii pentru această pradă: „Adevăr zic vouă, ori unde se va propovedui evanghelia în lumea aceasta, se va spune și ce a făcut aceasta (femea) întru pomenirea ei”. (Marcu, 14, 9).

Nu, evanghelia nu voește, ca omul să fie deslipit de tot de cătră lumea externă, să fie lipsit de bucuriile și bunurile ei, nu vrea ca omul să rupă raporturile cu ea, ci vrea numai, ca principiul spiritual să fie ridicat în noi *deasupra* celui material.

Evanghelia așa ne spune: „Nu iubiți lumea și nici ce e în lume”, — nu vă legați inima de bunurile aflătoare în lume. Inima omului să fie deci, conform predestinațiunii ce o are, altar pe seama iubirii curate și pe seama vecinului adevăr, să fie liberă de ori ce icoană de idol al cărnii (corpului). Evanghelia ne dă asigurarea, că dacă cineva iubește lumea (din întreaga inimă, cu iubirea și alipirea întregii sale ființe) internul său nu are iubire față de tatăl. Dar nu ne spune nici unde, că iubirea față de creator trebuie să fie egală cu ura și dușmănia față de creațiunile sale.

Isus Cristos adevărat că a zis așa: „Cel ce vrea să-mi urmeze să se lapede de sine”, — adevărat să se elibereze de toate instinctele dure, de toate aplecările josnice, să se lapede de *Eu-l* său animalic de mai nainte și să devină ființă nouă spirituală.

Dar n'a spus: „Întoarce-ți fața dela tot ce te încunjură!” Iar evanghelia așa ne spune în concluzia sa finală: „Tot ce s'a zidit, s'a zidit pentru folosința și bucuria omului; însă nimic din ce s'a zidit să nu-l stăpânească pe om!”

## Din Austria.

Proiectele de lege, referitoare la reformele electorale, au fost votate toate cu mare majoritate din partea Reichsrathului, și au fost trimise casei de sus spre a le vota și aceasta. Casa de sus a ales apoi o comisiune specială, care să le studieze și să vină cu propuneri motivate în fața plenului. Comisiunea aceasta a fost compusă astfel, că se știa din capul locului, că va face greutăți și va pune pedeci sancționării și punerii în vigoare a reformelor electorale. De aceea Maiestatea Sa Impăratul și Regele nostru Francisc Iosif I., cu ocaziunea primirii delegațiunii austriace în palatul regal diu Buda, și-a exprimat în modul cel mai categoric dorința, ca reformele electorale să treacă *neschimbat* și prin casa de sus a Austriei. Intențiunile Maiestății Sale erau adevărate acelea, ca pe sărbătorile Crăciunului legile să poată fi publicate în monitorul oficial din Viena, ca prețios cadou făcut din partea Maiestății Sale credincioaselor popoare de dincolo.

Dorința Maiestății Sale însă nu se va împlini. Comisiunea casei de sus, însărcinată cu studiarea proiectelor de lege votate din partea Reichsrathului austriac, a hotărât adevărat, cu 14 voturi contra 4, că nu va propune plenului spre votare proiectele de lege despre reformele electorale în formă *neschimbată*, ci cu o esențială modificare, cu introducerea votului plural. Adevărat votul la alegeri să fie universal, fiecare să aibă drept de alegere, anumite persoane să aibă însă două și trei voturi.

Înzadar au luat cuvântul în comisiune mai de multeori ministrul-prezident austriac, dl baron Beck, și ministrul de interne Bienerth, căci comisiunea nu a abstat dela votul plural. Ministrii au comunicat comisiunii dorința expresă a Monarhului, au zugrăvit urmările triste cari se vor naște din respingerea proiectelor de lege din partea casei de sus, ori din modificările ce eventual va voi casa de sus să introducă în ele, dar membrii comisiunii au rămas neclintiti pe lângă părerile lor și Marți au adus hotărârea de sus, ca legile despre reformele electorale să fie votate numai pe lângă introducerea votului plural.

Prin aceasta situația se schimbă cu desăvârșire în Austria. O crasă ministerială, și chiar parlamentară are să urmeze în mod inevitabil, dacă cumva stăruințele guvernului nu le va succeda să înduplece pe cei din casa de sus, ca contrar propunerii comisiunii, să voteze *fără modificare* proiectele de lege despre reformele electorale. Lucrul acesta pare a fi însă cu totul imposibil, după ce comisiunea a fost aleasă tocmai din partea majorității membrilor din casa de sus, care nu se poate desavua acum pe sine, luând poziție în contra comisiunii proprii.

Ar mai sta o cale deschisă pe seama guvernului austriac, pentruca să-și asigure majoritatea în casa de sus, anume, numirea de membri noi în acest final corp legiuitor. Dar pentru aceasta timpul e prea scurt, fiindcă nici numirile, dar nici aflarea persoanelor potrivite și vrednice de a fi investite cu drept de vot în casa de sus, nu se poate face peste noapte, ci după multă căutare și combinare.

Legile austriace despre reformele electorale vor fi deci cu siguranță modificate din partea casei de sus, și vor fi retrimise Reichsrathului. Că apoi ce va



urma, nime nu poate să știe. Socialiștii din Austria amenință cu *grevă generală*, care va fi executată cu strictetă pe întreaga linie, dacă cei din casa de sus fac modificări în legile votate din partea Reichsrathului, ceea ce ar fi egal cu o catastrofă din cele mai mari și mai simțitoare economice pentru Austria. Ar fi bine deci, dacă membrii casei de sus din Austria ar reveni totuși la sentimente mai bune și ar vota neschimbate legile electorale, evitând pe calea aceasta catastrofa care pe ei i-ar atinge în prima linie.

## Din parlament.

Discursul deputatului Dr. Stefan C. Pop rostit în ședința din 6 Decembrie a dietei ungare.

În dieta țării se discută încă asupra bugetului anului viitor. Desbaterile merg încet, astfel, că guvernul nu mai are speranță să vadă bugetul votat până la finea anului acestuia, mai ales că în curând se încep vacanțele de Crăciun. De aceea a cerut Miercuri dela dietă *indemnizare* pe două luni, cerere care sigur îi va fi înclinată.

La discuție iau parte și deputații naționaliști români. Dintre vorbirile lor roștite în zilele din urmă în dietă, mai însemnată e vorbirea deputatului Dr. Stefan C. Pop ținută în ședința din 6 Decembrie, n. S'a ocupat în ea cu lipsurile și mizeriile celor din *Munții Apuseni*, cerând dela ministrul de agricultură, al cărui buget se află la ordinea zilei, luarea măsurilor de îndreptare.

Dăm în întregime vorbirea, după cum urmează:

Stefan C. Pop. On. Cameră: Când iau cuvântul la discuția generală a bugetului ministerului de agricultură, nu pot neglija a nu-mi exprima înainte de toate mulțămirea asupra faptului, că resortul agriculturii actualmente se află în mâinile unui specialist, și să nu-mi exprim speranța, că agricultura cea disprețuită și părăsită, prin o muncă pricepută va lua un avânt. La toate acestea adaug o singură dorință, anume, că efectele binefăcătoare ale avântului să le resimtă toate ținuturile statului ungar, până și colțul cel mai ascuns și muncitorul cel mai sărac.

On. cameră! De un timp oare care este la ordinea zilei o chestiune importantă. S'a discutat în cameră și în petițiile adresate camerei, dar cu deosebire în presă, jaful ce se face cu *pădurile săcuiești*, sub titlul de panamale silvice și alte despoieri. În jurul acestei chestii s'a desfășurat o acțiune și agitație atât de puternică, încât ea a devenit generală și nici on. guvern nu s'a eschivat dela soluținea acestei chestii, luând în bugetul anului trecut un plus de 70,000 coroane pentru ajutorarea acțiunii săcuiești. Dau tributul recunoștinței mele acelor dd. deputați, cari desfășură o activitate inten-

sivă în interesul neamului lor săcuiesc și cu un entuziasm fără păreche țin la ordinea zilei această chestiune, căci prin aceasta țara nu va griji numai de chestia săcuiescă, ci își va întinde îngrijirea și asupra celorlalte ținuturi ale țării.

Mi-am luat voie a releva aceasta cu deosebire, pentru ca să nu fiu inculpat, că luând cuvântul vreau să ridic acuza, că o mizerie este ajutată pe contul celeilalte. Ceea ce mă îndeamnă să iau cuvântul este faptul, că dl ministru al agriculturii, de și la desbaterea bugetului pe anul trecut noi am relevat mai multe mizerii, — nu a prevăzut absolut nimica pentru remediarea lor în cadrul actualului buget.

De oare ce iau cuvântul într'o chestiune extrem de importantă, vă rog, să-mi dați voie a mă ocupa mai pe larg cu această chestie, pe care o țin atât de importantă, fiindcă mizeriile de cari vorbesc bântue într'o regiune unde proprietarul exclusiv a fost erarul și unde erarul posedă păduri și pășuni. Regiunea aceasta îndosită a Ungariei se află în comitatul Turda-Arieș, și mai ales cercul administrativ al *Câmpenilor*, unde proprietarul de pământ este exclusiv erarul și unde bântue niște stări despre cari trebuie să presupun, că dl ministru de agricultură habar n'are, căci dacă ar avea cunoștință despre cele ce se petrec acolo, dat fiind filantropismul său, cred că ar proceda cu rigoare draconică pentru a face să înceteze acele stări. Este vorba de 10 comune aparținătoare cercului Câmpeni, cari cum zisei ca comune urbariale erau iobagii erarului. Dați-mi voie să vă schitez cum au fost raporturile economice ale acestei regiuni înainte de 1848 și după 1848 până la încheierea regulării urbariale.

Raporturile de drept dintre aceste comune și erar le regulau *punctele regulative* din 1769 și conscripțiile din 1819—1820. În acestea sunt fixate toate îndreptările, ce se conveniau foștilor iobagi față cu domni de pământ.

Cu deosebire începând cu anul 1820, situația iobagilor era mult mai bună decât azi în epoca luminei, democrației și a egalității de drept. Pe acei on. deputați cari nu cunosc ținutul Câmpenilor, îi călăuzesc în ținuturile muntoase săcuiești și rutenești și vor găsi, că raporturile topografice și climatorice de acolo sunt identice cu cele din cercul Câmpenilor. Locuitorii își fac colibele pe crestele surpăturilor stâncoase, unde numai târâș-grăpiș te poți apropia cu piciorul — poate ne fiind nicăiri, — iar dacă cineva se poate numi fericitul proprietar al unui car, acest car foarte arareori și-l poate mână în curtea sa.

Acești locuitori, fiind absolut lipsiți de proprietate de pământ, natural că cu agricultura nu se pot îndeletnici. Cei mai mulți n'au nici pășune. Cu toate acestea mai ales înainte de 1848, după conscripție

erarul s'a îngrijit ca să poată trăi aceste comune, a dat pădure suficientă pentru ca să-și poată urma industria de lemnărit, iar în munți li-a dat pășune gratuită. După 1848 și până la regulare au căpătat de asemenea lemne și pășune, adevărat că pe lângă taxă, dar o taxă minimală, numită brânzăritul (turó pénz). Erau vestiți locuitorii acestui ținut, cu neînsemnata lor industrie cutieră toată Ungaria, puteți să-i întâlniți foarte des și să le apreciați soarta din îmbrăcămintea lor.

On. Cameră! A urmat apoi așa numita *regulare*. Dar erarul, ca singurul proprietar, încă de atunci când s'a pus în lucrare procedul regulării, începuse a și pune în valoare, așa putea zice, începuse a și devasta pădurile. (Va urma).

## Ședința festivă

a societății de lectură „Andrei Șaguna”.

— Raport special. —

Sibiu, 18 Decembrie n.

În viața seminarului nostru din Sibiu este unul din cele mai însemnate momente serbarea din preseara zilei sf. Andrei, pentru că atunci li se dă prilej mai potrivit elevilor constituiți în societate de lectură de a aduce pe de o parte priuos de recunoștință și cucernică admirație fericitului lor patron Andrei, iar pe de alta de a da lumii din afară o mărturie eclatantă a isprăvilor lor de progres în cultura și arta națională. Și pentru isbândirea acestei manifestări de însuflețire juvenilă desvoaltă membrii acestei societăți an de an muncă febrilă, iar publicul românesc, pe lângă toată haina stereotipă în care se înfățișează această sărbătoare, a știut în totdeauna răsplăti munca tinerească cu atenție deosebită. Așa și în anul acesta. În sala frumos împodobită a refectoriului seminairal s'a adunat un public ales în frunte cu Ex.Sa. Dl. nostru Arhiep. și Metropolit Ioan Meșianu, apoi membrii P. V. Consistor, corpul profesoral și alți fruntași ai bisericii noastre ortodoxe, precum și un preafrumos număr de dame.

Ședința festivă de Mercuri seara a secerat izbândă frumoasă. Programul a fost bine ales și corect executat. Conducătorul societății, prof. Dr. A. Crăciunescu arătând în cuvinte calduroase însemnătatea acestei festivități din punctul de vedere al educației naționale salută frumoasa adunare și prezintă festivitatea aceasta ca o modestă manifestare a celor mai nobile și candido porniri de însuflețire și devotament pentru faptele Marelui Andrei.

Corul a executat apoi un imn religios de A. Bena, o compoziție cu larg teme bisericesc și în acorduri grave și pline. A mai cântat vestitul cor al lui Schubert „Noaptea” și o horă românească prinsă în accente noi și originale românești. Corul a fost răsplătit cu aplauze și în special „Hora”. Corul e mare și bun,

și dispune de o forță respectabilă. Patima lipsei de acustică însă, de care suferă sala, a împedecat încâtva relevarea momentelor de nuansare.

Cuvântul ocazional obicinuit l-a rostit deastădată clericul c. III. Ștefan Hărăguș. A avut câteva momente bine dezvoltate și pline de efect. Pornirea prea zorită l-a făcut însă de a trecut însuși prea ușor peste acestea.

Declamarea ped. c. III. Gheorghe Mha „Doina” de G. Coșbuc a fost mulțămitoare și lipsită de multe defecte naive declamatorice, cari se observă atât de des la astfel de ocazii.

A urmat dizertația cler. c. III. Vas. Paltinean „Stăruința poporului român în ortodoxie”. Lucrarea a fost dezvoltată cu rost cuminte pe baza unor izvoare bine alese, arătând în firul istoriei țării cu care a ținut poporul român la credința strămoșească.

Ultimul punct al programului a fost un poutpouriu pentru orchestră „Quodlibet” de I. Mureșan, o mică poezie muzicală pe motive naționale cu caracter pronunțat de ouvertură lirică. Orchestra s'a împlinit datorită cu exactitate.

La sfârșit în preajma încheierii acestei solemnități, ca în totdeauna, așa și acum Ex. Sa Dl. nostru arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu n'a putut lăsa să treacă acest prilej fără să dea tinerimii sfaturile sale părintești și binevoitoare. În cuvinte alese și izvorâte din suflet îndeamnă tinerimea seminarială la muncă, să i-a exemplu stăruința de fier a marelui Andrei și să muncească cu zel fierbinte pentru binele și fericirea bisericii și neamului nostru. Cuvintele Ex. Sale, au fost răsplătite cu ovații din partea publicului, iar orchestra a intonat un marș festiv.

Cu acestea s'a încheiat frumoasa serbare întru amintirea nemuritoriului Andrei. Festivitățile de caracterul acesteia sunt cele mai candido manifestări de prinos adus pe altarul artei și culturii naționale. Aceste festivități sunt treapta cea dintâi spre templul de jertfă al culturii. Iar scopul lor este să trezească în sufletele tinere accente de însuflețire, cari sunt picuri de ulei în candela artei ce arde în aceste suflete. Aceste accente de însuflețire trezesc porniri spre muncă și dau îndemn la stăruință pe calea înaintării. Și atunci când aceste sentimente trezite caută să se manifeste e semn că scopul e ajuns.

Să dăm deci prilej tinerimii noastre să aducă cât mai des prinos de muncă pe altarul culturii naționale, să-i dăm prilej să se încălzească, să se însuflețească la toate pornirile culturale naționale pentru că aceasta este o garanță că această tinerime e încălzită de adevăratul foc al dragostei pentru limba sa, și pentru neamul său și va fi întotdeauna la locul său când interesele bisericii străbune și ale neamului îi vor reclama sprijinul. (s)

## FOIȘOARĂ.

### Dela expoziție.

Amintiri și impresii.

De preotul George Babeș.  
(Urmare).

Parc'ul văd pe marele căpitan, îmbrăcat în mantă, spre a se feri de vânt și frig, preumblându-se gânditor în această odăiță, cu o bucată de pâine uscată și unt în mână, drept mâncare de cină. Lângă această casă e casarma-bordeiu de vânători, garda comandantului și două tunuri. În față e planul Plevnei foarte corect și bine executat.

Trecu să vederea celelalte pavilioane, nu ptrucă ar fi de mai puțină importanță, ci pentruca să mai scurteze lucrul, ca nu cumva indulgentul cetitor să se plictisească.

După 6 oare, pavilioanele se închid, pentruca să se deschidă diferitele spectacole. Cum inseră se aprindeau mii de lampe electrice, cari învâluiau palatul artelor, ce predominează expoziția, într'o mare de lumină; tot astfel iluminat eră și laoul din mijlocul expoziției, așa, că

privitorul se credea într'un loc fermecat, ca în povești.

Dintre spectacole am vizitat: *Cinematograful*. Un fel de laternă magică sau schiopicton, numai cât tablourile înfățișate și persoanele ce intrau în scenă se mișcă, rād, gesticulează, așa că-ți par ca vii. Am admirat defilarea unei trupe de infanterie, o întrecere de cai, și defilarea cătorva escadroane de cavalerie. Mult haz producea un cățel alb, care alergă și el cu escadronul, se mai băgă printre cai, se mai puneă jos, se mai scărpină după obiceiurile sale, și apoi iar o luă la fugă cu limba scoasă. Unele figuri erau în legătură cu un gramafon. Mult am admirat această legătură naturală ce există între gesturile și mimica figurei și între cântarea executată de gramafon. Impresia eră ca și când figura însași ar cânta.

Minunată invenție și aceasta.

*Grota fermecată*, e o peșteră artificială cu mai multe coridoare, stânci și stalactite; mai multe lacuri cu fântâni artesiane, din cari sare apa în tot felul de colori; izvoară de munte cu murmurul lor șoptitor se rostogolese peste stânci.

Intr'o parte se fac proiecțiuni cu schiopictonul, într'alta cu cinematograf.

Interesantă eră reproducerea unei vijelii în munți. Un șuerat prelungit și ascuțit, care reproducea în perfecție vântul prevestitor de tempestă, apoi fulgere ce străbăteau la intervale întunecul, te făcea să simți fiiorii realității. Jos în vale se auzeă talanga turmei de oi adăpostite sub stânci, iar ciobanul. Acest rege al munților, nepăsător de vijelia care se deslănțuște cu furie elementară asupra capului său, dedat cu astfel de capricii ale naturii cântă liniștit din cavatul său o drăgălașă doină, fermecător de dulce.

Intr'altă seară am asistat la *teatrul de varietăți* din expoziție.

Domni și dame în costumele lor strălucitoare executau la acordurile unei orchestre diferite cântece, jocuri, și pantomime însoțite de foc bengal.

Lângă acest teatru eră *casina* unde se jucă la *ruletă*.

Erau vre-o 6 mese de joc, în jurul cărora se îndesau domni și dame cari în palpațiuni nervoase așteptau câștigul, după sumele depuse.

Ruleta e un joc de noroc. În caz de câștig suma depusă o primești de 7 ori. Inchipuți vă o masă mare trasă cu postav verde. În mijlocul ei 8 cercuri

concentrice, împărțite în sectori. Din o mașinărie așezată sub fața mesei, ieșea prin fiecare cerc un fir de sarmă, în vârful căreia era fixat un călușel cu un jochu, în mărime ca o jucărie de copil. Un sector eră numerizat cu numeri mari galbeni dela 1—8 după numărul cailor. Un domu învârtă de un aparat fixat la marginea mesei, iar călușei să învârtă cu o iuțeală vertiginosă în rând un lăngă altul, fiecare în cercul său. Când domnul acela își luă mâna de pe aparat caii mai fugeau încă câtva timp dar acum rād pe rād își domoleau goana, până ce în fine toți stau pe loc. Calul care se oprea în sectorul numerizat, acela câștigă, ceialalți nu. — Am pus și noi în glumă prin intermediul dlui căpitan Flavian doi lei pe călușelul cu Nr. 4. Călușei o iau la goană, dau roată de mai multe ori cu mare iuțeală, după aceia tot mai încet și mai încet, rămânând unul îndărătul celuilalt întocmai ca la o întrecere de cai. Călușelul nostru a mai trecut odată prin sectorul numerizat, dar așa de domol, încât perdusem nădejdea că va mai putea ocoli odată cercul. (Va urma).



## NOUȚĂȚI.

**Tablele advocaților.** Comitetul camerei advocaționale din Arad aduse acum e anul hotărârea, că tablele advocaților pot fi făcute numai în limba maghiară. Advocatații români au protestat, iar reprezentanții lor s'a pertractat în 25 Martie în camera advocațională, unde românii au fost majorizați cu 5 voturi. În urma acestora advocații români au înaintat recurs la ministrul de justiție care le-a răspuns în săptămâna trecută tot prin camera din Arad. Ministrul spune, că „n'a găsit de cuviință să ia măsuri pentru că numai deciziunile comitetului camerei și în cazurile indicate acolo se pot ataca cu recurs și numai în caz de interese generale ale resortului justiției sau de abuzuri; chestia aceasta hotărâtă de cameră însă nu se isbește nici în interesele justiției și nici nu este abuz”. Prin urmare o aprobă.

**Dela poștă.** Direcția din Cluj a poștelor ungare publică un avis în care atrage atenția publicului ca având în vedere îngrămădirea cu prilejul apropiatelor sărbători să țină cont cu strictetate de formele ce trebuiesc împlinite la expedierea pachetelor, pachetarea bună și în deosebi adresarea legibilă și corectă, pentru ca transportarea să se poată face cât se poate de repede și exact.

**Hymen.** Valeria Ghișoiu și Contantin Popoviciu își anunță căsătoria, care se va celebra Sâmbătă în 15 Decembrie st. n. 1906 în biserica gr. or. din Oena Sibiului.

**Examen de profesor.** Dl. Traian Suciu, profesor în Brad, fiul preotului din Bogata olteană, a depus la universitatea din Cluj examenul din pedagogie și filozofie cu succes *laudabil*.

**Mihail Căndea,** paroh gr. or. în Avrig, a decedat în etate de 79 ani. A fost înmormântat Marți, în 28 Noembrie 1906 vechiu, la 10 ore în cimitierul bisericii gr. or. din Avrig. Il deplănge soția Ana Căndea n. Postea și copiii: Ioan, protopop, Vasile, Maria, Ana, Ioan, Nicolae, Eudochia, Ioana și Floare.

**Agitația.** Invățătorul din Beel Vasile Leuca a fost pedepsit de curtea cu jurați din Oradea-mare la opt luni închisoare și 500 cor. pentru că ar fi agitat pe vremea alegerilor împotriva Ungurilor.

**Amintire tristă.** Sâmbătă s'au împlinit 25 ani de la marele incendiu care a pustiit teatrul „Ring” din Viena când au pierit și câteva sute de oameni în flăcări. Din acest prilej s'a făcut serviciu divin în toate bisericile din Viena.

**Dl. Dr. T. Mihali** cu doamna au fost invitați Dumineca trecută la palatul regelui Carol unde regina a felicitat călduros pe dna și dl Mihali. A mulțumit dnei Mihali pentru devotamentul cu care a condus azilul „Regina Elisabeta” până acum și i-a dăruit un prețios inel cu briliante.

**„Puiana” — „Pujvigéki.”** Din Pui lângă Hațeg ni se vestește că tribunalul din Deva n'a voit să improtocoleze banca nou înființată „Puiana” zicând că acest nume nu corespunde celui oficial al comunei. Ar fi improtocolat o bucuros dacă i-s'ar fi zis de ex. „Pujvidéki”. Hotărârea tribunalului a fost apelată.

**Ungurii din America** au fost provocați prin consulatul austro-ungar să prezinte la asențare pe toți tinerii emigrați, cari se ridică la câteva mii. Cei din St. Louis unde sunt 35 mii unguri au ținut să spună și au decis că nu satisfac ordinul, deoarece n'au fost chemați la asențare la timpul său și pe calea sa.

**Pod rupt.** În comuna Leordina din Marmăția s'a rupt un pod mare de fer sub greutatea mai multor cari se întorceau încărcate dela târg. Au murit mai mulți oameni cari se aflau pe pod în momentul catastrofei.

**Daruri de Crăciun săracilor noștri.** La apelul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” pentru daruri de împărțit între săracii noștri, Excelența Sa dl Ioan Meția u, arhiepiscop și metropolit, totodată patron al Reuniunii a binevoit a dăruți 20 cor.; Dr. Lazar Popovici, medic în Viena, 10 cor.; I. Zach și Konnerth, câte 1 cor. Tatarilor acestor marinoși dăruitori le exprimă cea mai sinceră mulțumită — comitetul Reuniunii.

**Grevă.** Luni la amezai au intrat în grevă culegătorii din trei tipografii din Brașov, din care cauză nici „Gazeta Transilvaniei” n'a putut apărea decât pe o singură pagină. După amezai însă s'a încheiat învoiala între patroni și lucrători cu privire la noul tarif și lucrul a intrat iar în ogașă.

**Școală de ziaristi.** În Neapol s'a deschis în 1 Dec. prima școală italiană de ziaristi. Se propune sociologie, economie, demografie, legislatura presei, politica și istoria politice și a jurnalismului, precum și tehnica acestei ocupații.

**Anunț.** Ne rugăm să publicați următoarele: Nu s'ar găsi un negustor român care ar voi să deschidă un restaurant în Budapesta? În capitala țării noastre sunt aproape 200 de studenți și vre-o alți 2000 de Români, cari își dau toți banii lor în mâni străine, ne având un Român căruia să i dea. Cei mai mulți studenți locuiesc în un singur cartier. Aici și-ar putea deschide un Român un restaurant unde ar putea mânca toată studențimea și alții pe lângă ei, și ar ajunge astfel banul românesc în mâni românești. Tot astfel ar putea să deschidă un Român și o cafenea. Toate foile românești sunt rugate a reproduce aceste rânduri, doar se va găsi un Român cu spirit de întreprindere, care să încerce a împlini ceea ce nu s'a făcut până acum în privința aceasta. Budapesta 12 Decembrie 1906. *Mai mulți studenți români.*

**Răscumpărarea felicitărilor de ziua onomastică (St. Nicolae)** Confirmăm cu mulțumită primirea sumei de câte 10 cor., în total 20 cor., ce am primit dela domnii Nicolau Pența, oficial la „Albina” și Nicolau Togan, protopop Sibiului, drept răscumpărare a felicitărilor de ziua onomastică în favorul Muzeului Asociațiunii. *Prezidiul Asociațiunii.*

**Preot cerșitor.** Un preot catolic Dr. Fr. Gerlach fost preot la catedrala din Strigoniu și-a târât viața în ultimii 25 ani ca simplu cerșitor. În zilele trecute a murit în spitalul Rocus din Budapesta. Pe urma lui a rămas o avere în bani de 230 mii cor. pe cari i-a lăsat școalelor rom. cat. din eparhia Strigoniului.

**Brunetiére** unul din cei mai de frunte scriitori francezi, redactorul revistei „Revue des Deus Mondes” și membru al Academiei franceze a murit Luni în vârstă de 57 ani.

**Popoările lumii** se sporesc din zi în zi. De curând a apărut o statistică a celor zece ani din urmă 1895—1905, care arată o creștere de 63 milioane suflete în acest timp. Cea mai mare creștere o are Rusia cu 16 mil. Ungaria arată o creștere de două milioane.

**Faptă vrednică de laudă.** Fruntașul locuitor din comuna Colun, Nicolae Toader *Giurca*, cunoscând lipsurile ce le are biserica noastră, al cărui episcop fusese, la îndemnul fiului Dsale, al părintelui Ioan *Giurca*, a dăruit pe seama bisericii suma de 600 cor. în scop ca interesele anuale parte să le folosească biserica, parte să se capitalizeze până se va ajunge o sumă mai mare, din interesele căreia apoi să se ajutore școlarii săraci dar diligenți cu cărți și hăinuțe. De bun Dzeu, ca această faptă să afle și alți imitatori spre înaintarea bisericilor și a poporului, iar stimatului nostru binefăcător Dzeu să-i lungească firul vieții împreună cu a familiei sale, ca în deplină fericire să se poată bucura de rodurile jertfei aduse pe altariul Domnului. Colun la 21 Noembrie 1906. În numele comitetului parohial Ioan *Suma*, episcop prim.

**Ministrii jidani.** În multe state s'au vârat îndrăzneții ovrei până la locurile cele mai înalte, chiar în scaunele ministeriale. Astfel sunt în Argentina doi ministri ovrei, în Olanda doi, în Italia patru, iar câte unul este în Franța, Australia, Danie, China, Egipt, Turcia, Canada și în 7 state americane. Ai noștri din întâmplare nu-s ovrei nici unul, dar aproape nici unul nu-i ungur curat.

**Războiul cultural din Franța** între guvernul francez și papa dela Roma a izbucnit. În 10 Decembrie a intrat în vigoare legea despre sequestrarea bisericilor și a intrat cu energie deosebită. Guvernul lucră cu mână de fier. Pe episcopul Montagnini, locțiitorul papei, l-a exortat până la graniță și l-a scos din țară. Clemenceau ministrul prez. a declarat în dietă că papa a declarat Franței război dând poruncă de vătămarea legilor franceze, iar Franța primește războiul.

**Daruri de Crăciun pentru bolnavii noștri din spital.** Ca în toți anii surorile de caritate ale spitalului civil Francisc Iosif și în anul acesta și-au ținut de datorință, ca prin aranjarea unui festival de Crăciun să procure o elevație sufletească acelor, pe cari îi îngrijesc și cari până la cel din urmă pat ocupă odăile de bolnavi, fiind numărul lor de azi 406. Aceste ființe demne de compătimire aparțin în cea mai mare parte claselor celor mai sărace ale populațiunii și mulți bolnavi în urma boalei lor ar trebui să renunțe la bucuriile Crăciunului, dacă nu s'ar afla filantropi binefăcători, cari în locul rudeniilor le aduc daruri de Crăciun. De oarece însă numărul celorce sunt a se împărțși e extraordinar de mare, trebuie făcut apel la simțul de jertfă al nobililor filantropi cu acea rugare urgentă și ferbinte, ca prin daruri benevole să binevoiască a promova această întreprindere de adevărată iubire a desaproapelui. Orice dar fie cât de mic va fi primit cu mulțumită. E generală părerea, că pentru o mare nenorocire e lipsă de o mare consolatie, dar asta nu-i adevărat: cu cât e omul mai sărac, cu atât mai mult preț are pentru el cel mai mic dar și cu cât e mai nenorocit — cea mai mică consolatie. Locul de colectare (de dorit sunt mai ales: ornamente pentru pomul de Crăciun, apoi prăjituri, poame, vestminte, bani, iar pentru copii: jucării și cărți cu chipuri) se află la *sora de caritate Kotharina Herberth* în spitalul civil Francisc Iosif (despărământul 3). Se observă, că mai mulți decât jumătate dintre bolnavi sunt Români, iar societatea română până acum nu a făcut aproape nimic pentru ușurarea suferințelor și mângâierea acestor bolnavi.

**— Mama salvată.** Asta i lozinea acelei scrisori, ce o trimite un fiu, recunoscător inventatorului crucei duple-electrice R. B. nr. 86,967 dlui Albert Müller din Budapesta str. Vadasz nr. 42/V Evisola e de conținutul următor: Stimata de Müller! Nu mi pot ascunde sentimentele de sinceră recunoștință, — pentru că, dacă există în lume ceva, ce are efect viadecător, este de sigur inventațiunea d-tale. Mama a suferit 15 ani de stomac și avea dureri reumatice atât de mari, încât ne am pierdut toată speranța, ca mama să rămâie în viață. Era ca o ruină, — nici un membru al corpului nu și-l putea mișca, încât tratam cu ea ca și cu copiii. Atunci m'am refugiat la inventia d tale, crucea dublă-electrică R. B. nr. 86,967 și spre marea bucurie, mama după ce a purtat crucea 4 săptămâni a părăsit patul și azi har Domnului! se simte de tot bine și sănătoasă. Deci nu pot recomanda în deajuns inventia d-tale tuturor, cari pătinesc de asemenea morburii, ca să și o procure dela d-ta. Pri-mește din nou cele mai sincere mulțumite, să te binecuvinteze cerul și să te recompenseze pentru inventia d-tale. Cu deosebită stimă: George *Part* din Barațca.

## Cărți și reviste.

**Buletinul oficial al expoziției din București** Nr. 12 cuprinde mai mulți articoli referitori la expoziție precum și conținutarea unui studiu asupra tipografiilor românești. — Prețul unui număr 1 leu 50 bani.

**Juinimea literară.** Nr. 12 ultimul din acest an a apărut cu următorul sumar: Sonet, Leandro. A ajunge (specimen din „Dicționarul limbei române”) Dr. S. Pușcariu. Zbuciumare V. Loichiță. Basmul mev, Ana Conta Kernbach. Dr. I. G. Sbiera, Lazar Vicol. O, du-mă sus, V. Loichiță. O zi însemnată la Iași, G. Rotariu-Rotică. Dări de seamă și notițe bibliografice.

## Din public.†)

### Mulțumită publică.

Comuna noastră bisericească Potoc (tractul Reghin) neavând edificiu școlar corăspunzător, de un șir de ani încoace a fost amenințată din partea organelor administrației politice cu închiderea școlii confessionale. Aceasta, — deși biserica a luat toate măsurile de lipsă pentru adunarea mijloacelor necesare la ridicarea unui edificiu școlar nou corăspunzător prescrierilor legii, totuși a urmat, și în decursul anului școlar expirat 1905/6 instrucțiunea a fost sistată prin ordinul inspectorului reg. de școale.

În urma acestui trist incident comuna bisericească a fost nevoită a se apuca de lucru deși suma adunată spre acest scop încă nici pe departe nu ajungea la cea stipulată în preliminarul de edificare.

\*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Redacțiunea nu primește răspunderea.

Cu ajutorul lui Dzeu și a oamenilor de bine, cari cunoscând pe deoparte starea materială puțin favorabilă a poporului credincios din parohia Potoc, care abia numără 120 de fumuri, iară pe de altă parte cunoscând și greutățile cu cari este împreună o atare zidire publică, am ajuns ca în timp de 6 luni să ridicăm și să dăm înaltei sale destinații un edificiu școlar pompos corăspunzător legilor existente, dintoate punctele de vedere, care nu numai pentru comuna Potoc, ci pentru ori și care opid din arhidieceasă ar fi un adevărat decor.

În aceasta lucrare a noastră am fost ajutamați cu donații făcute de următori marinimoși proprietari de păduri de brad de pe valea Murășului și anume: Alexandru Nicolescu, paroh 39 de lemne, Cadar Teodor a Petri 4 lemne, Cadar Petre episcop 8 lemne; Crăciun Ioan 6 lemne; Ujica Petrea 1, Ioan 2 lemne; Cadar Gligore 1, Ioan 4 lemne și Cadar Andreiu 1 lemni toți din Meșterhaza. Mai departe comuna bisericească gr. or. din Poleți 25 lemne și Alexandru Bloș vamaș de pod competența sa pentru transportarea materialului preste pod în suma de 4 coroane.

Subsemnatul paroh în numele comitetului parohial mă văd plăcut îndemnat a aduce și pe această cale sincera mea mulțumită în locul întâiu dlui paroh Alexandru Nicolescu din Meșterhaza, care pe lângă aceea că a donat suma de lemne amintită, a binevoit a ne pune în vedere din bun timp că va lucra pentru ca să dobândim această donație de lemne, pentru a cărei realizare însuși a întreprins singuraticii proprietari, apoi mulțumesc tuturor celorlalți donatori, dorind ca banul Dzeu să le răsplătească însutit jertfa adusă în folosul cultivării și înaintării tinerimei școlare din comuna bisericească Potoc.

Potoc la 23 Noembrie 1906.

Mihail Brăteanu  
paroh gr. or.

## Concurs.

Nr. 1216—1906. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român va da pentru anul școlar 1906—1907 șase stipendii de câte 300 cor. din „Fundațiunea Ioan Petran”, pentru șase studenți universitari de naționalitate română, cari urmează la una din facultățile universității din Cluj.

Cererile pentru aceste stipendii se vor înainta comitetului central al Asociațiunii din Sibiu (Nagyszeben) Str. Morii Nr. 6, până la 1 Ianuarie st. n. 1907 însoțite de următoarele acte:

- Certificat de paupertate și
- Certificat de studiu (index în original sau în copie legalizată).

Cei împărțșiți de stipendii vor fi obligați a lua parte la masa studenților academici din Cluj.

Cererile întrate după terminul de 1 Ianuarie 1907, nu vor fi luate în considerare.

Sibiu din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, ținută în 6 Decembrie 1906.

Iosif Șterca Șulușu,  
prezident.

Oct. Tăslăuanu,  
secretar.

## Teatru.

Sâmbătă, în 15 Decembrie: *Die Sittennote*, tragedie de Adolf Schwyer.

## Cu greu s'ar află

— dacă peste tot există — un mijloc, care să aibă rezultatul „Emulsion” ului lui Scott la copii, pentru că „Emulsion” ul lui Scott în-tărește organismul tânăr, îi dă puteri nouă și-l ajută să treacă toate greutățile dezvoltării. Totodată „Emulsion” ul lui Scott este gustos, se mistue așa de ușor încât nu obvin nici cele mai neînsemnate neregularități în mistuire, deci cu acesta se obțin cele mai bune rezultate. „Emulsion” ul lui Scott este cu mult mai bun ca oleul simplu de pește. VI 252 1—4

Pescarul cu batogul cel mare este dovada pentru adevărata procedură a lui Scott.

Trimitându-se 75 fileri în mărci postale, și amintind de jurnalul acesta se trimit sticle de probă franco de cătră:

Dr. EMIL BUDAI „Stadtpotheke”  
BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50.

Prețul sticlei originale: cor. 2-50.  
Se capătă în toate farmaciile.





Nr. 330—1906.

[300] 2—3

**Concurs.**

Pentru ocuparea parohiei Suciul-de-jos, protopresbiteratul Cetatea-de-peatră, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat a venitelor preoțești.

Concurenții își vor înainta petițiunile cu toate documentele recerute subsemnatului oficiu, în termenul sus indicat, având totodată în acel termen a se prezenta în biserică pentru a cânta respective a celebra și a cuvânta.

Oficiul protopresbiterat al tractului gr.-oriental Cetatea-de-peatră în conțelegere cu comitetul parohial din Suciul-de-jos.

Lăpușul-unguresc (Magyar-Lápos) în 18 Noemvrie 1906.

**Vasile Duma,**  
adm. protopresb.

Nr. 338—1906 prot.

[301] 2—3

**Concurs**

În urma ordinului consistorial din 17 Aprilie a. c. Nr. 3629 și a concluzului comitetului parohial concernent din 19 I. c. să scrie prin aceasta concurs pentru întregirea parohiei a II-a vacante de clasa a II-a din Gurariului, protopresbiteratul Săliștei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile instruite conform normelor în vigoare oficiului protopresbiterat al Săliștei în termenul indicat.

Concurenții vor avea a se prezenta înainte de alegere în vre-o Duminică ori sârbătoare în biserică spre a cânta, cuvânta și eventual a și celebra.

Săliște, 28 Noemvrie 1906.

Oficiul protopresbiterat al Săliștei.

**Dr. Ioan Stroia,**  
protopresbiter.

Nr. 587—1906.

[295] 3—3

**Concurs repetit.**

Pentru întregirea postului vacant de paroh din parohia de clasa III Lunca din protopresbiteratul Lupșa să scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa postul vor înainta cererile lor, înzestrate cu documentele de lipsă conform normelor în vigoare, subscrisului oficiu protopresbiterat în termenul de schis; și se vor prezenta înainte de alegere și în comună, spre a celebra și cuvânta, resp. a face cunoștință și cu poporul.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Lupșa, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ofenbaia, 16 Noemvrie, 1906.

**Vasile Gan**  
protopresbiter.

Nr. 570—1906.

[296] 3—3

**Concurs**

Pentru întregirea parohiei vacante Muncel cu filia Valea-Șesii. din protopresbiteratul Lupșa să scrie concurs cu termen de 36 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa postul, cererile lor înzestrate cu documentele necesare le vor înainta subscrisului oficiu în termenul deschis și se vor prezenta înainte de alegere cu pre- via înștiințare aici și în comună, spre a face cunoștință cu poporul, resp. a celebra și cuvânta.

Ofenbaia, 18 Noemvrie 1906.

Oficiul protopresbiterat gr. or. ai Lupșei, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

**Vasile Gan**  
protopresbiter.

**Ghiață de patinat**

în

**grădina „Flora“.**

Abonamentul pentru domni și dame câte 3 cor., pentru copii 2 cor.

Inscrierile se fac în grădina Flora, zilnic dela 8—12 a. m. și dela 2—4 p. m.

Pentru binevoitorul sprijin se roagă cu deosebită stimă

[303] 1—3

văd. Eva Bacilla.

Nr. 472—1906 ppresb.

[291] 3—3

**Concurs**

Pentru ocuparea postului de învățător la școala confesională din filia Beia, protopresbiteratul Cohalmului se publică concurs eu termen de 15 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

Emolumentele: 600 cor., 400 cor. dela stat 100 cor. din cassa bisericeii, 100 cor. dela popor, cuartir și lemnele necesare de foc.

Primul cuincuenal se va computa după cinci ani de serviciu la această școală.

Cu acest post de învățător este împreunat și postul de cantor, pentru care va fi beneficiat deosebit.

Reflectanții la acest post vor avea a-și așterne suplicile de concurs instruite conform normelor în vigoare în termenul deschis la oficiul protopresbiterat al tractului Cohalm în Sighișoara (Segesvár), cu îndatorirea a se prezenta în vre-o Duminică sau sârbătoare în biserică înaintea alegătorilor spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic.

Sighișoara 16 Noemvrie 1906.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Cohalm, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

**Dimitrie Moldovan**  
protopresbiter adm.

Nr. 1058—1906

[298] 2—3

**Concurs**

Pentru întregirea parohiei vacante din Părău în protopresbiteratul Făgăraș, se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh, să subștearnă cererile concursuale instruite cu testimoniu de maturitate, absolutoriul teologic și atestatul de calificare preoțesc la subsemnatul oficiu protopresbiterat în Făgăraș, până la termenul sus indicat, având a se prezenta la sft. biserică, spre a cânta respective a celebra și cuvânta.

Făgăraș, în 26 Octomvrie 1906.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Făgăraș în conțelegere cu comitetul parohial.

**Nicolae Borzea**  
protopresbiter.

**Un practicant**

ori

**candidat de notar**

afă imediată aplicare în cancelaria subscrisului pe lângă comunicarea condițiunilor.

**Aurel Barbu,**  
notar.

[299] 2—2 Lancrem p. u. Szászsebes.

Se caută

**o domnișoară română**

lângă o fetiță pentru însușirea limbei române. A se adresa doamnei

**Gabriela Dr. Popoviciu**

N.-Vărad, Starovecki utca 21 sz.

**Mare surprindere!**

Ocaziunea cea mai bună

500 obiecte admirabile cu numai fl. 1.95, 1 orologiu-Anker aurit cu lanț cu tot umblă regulat cu garanție de 3 ani, 1 cravată modernă de mătase, 3 batiste, 1 inel pentru domni cu imitație de peatră scumpă, 1 sugaretă cu chichlibar, 1 broșe pentru dame, 1 oglindută pentru toaletă, 1 portmoneie de piele, 1 briceag, 1 garnitură butoni din aur duble cu mechanism, 1 album pentru chipuri conținând cele mai frumoase 30 chipuri din lume, 3 obiecte de haz, 20 obiecte pentru corespondență și alte obiecte indispensabile în fiecare casă. Toate dimpreună cu orologiu, care singur face banii, costă numai fl. 1.95, trimise cu rambursă, sau trimițându-se banii înainte, prin casa vieneză de export \$02 1—1

**A Libau, Krakau, Nr. 36.**

Pentru ce nu convine se trimite banii înapoi.

**Magazin de specialitate!**

Mare depozit de  
**juvaericele, aurării, argintării, oroloage**  
de aur și de argint, pentru domni și dame  
toate noutăți.

**A. MORAWETZ, juvaer și gravor.**

Sibiu, strada cisdădiei nr. 14.

[74] 37—

Aur și argint vechiu se cumpără ori se primește ca plătire.

**Somatose**

în formă de

**Somatosă de fer**

(Somatosă cu 2% fer în legătură organică) se recomandă de medici special celor ce sufer de **chlorosă.**

La 7 Expoziții publice cele dintâi premii.

Veritabil numai cu



Soșoni, slippers  
**GALOȘI**  
de Petersburg.

Singurii contrahenți:

**Messtorff Behn & Co.**  
Viena I.

Vânzare în detail în toate prăvăliile mai bune de încălțăminte, de modă și gumă.

[264] 5—6

**ÎN 6 ZILE**  
LA  
**AMERICA**

Transport de persoane

în  
**Canada și Argentina.**

Cereți clarificări.

E de ajuns carte postală.

Răspundem în românește.

**Falk et Comp.**

Secția românească.

**Hamburg**

Strada Raboisen Nr. 30.

257 9—26